Prezenta copie este conformă cu originalul aflat în dosarul Nr 3/2024

ROMÂNIA * ARHIVA JUDECĂTORIA TÂRGOVIŞTE

Cod ECLI ECLI:RO:JDTRG:2017:002.002578
ROMÂNIA
JUDETUL DÂMBOVIŢA
JUDECĂTORIA TÂRGOVIŞTE
DOSAR Nr. 9342/315/2016

SENTINŢA CIVILĂ Nr. 2578
Şedinţa publică din data de 03 Iulie 2017
Instanţa constituită din :
Preşedinte : Nae Alina Ileana
Grefier : Grigorescu Laurenţiu

Pe rol fiind judecarea cauzei civile formulată de către reclamantul Alexandru Constantin Stelian, domiciliat în Târgovişte, [redacted]3, judeţul Dâmbovita, în contradictoriu cu pârâtul Catană Gheorghe Călin, domiciliat în Targovişte, strada N[redacted] 1, judeţul Dâmboviţa, având ca obiect „acţiune în răspundere delictuala – daune morale".

Prezenţa părţilor şi dezbaterile susţinute au fost consemnate în încheierea de şedinţă din data de 19.06.2017, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanţa, în temeiul prevederilor art. 396 (1) Cod Procedură Civilă, a amânat pronunţarea la data de 03 iulie 2017, pentru a da posibilitatea părţilor să depună la dosarul cauzei note scrise şi, deliberând, a pronunţat următoarea sentinţă civilă.

INSTANŢ

Asupra cauzei civile de faţă.

Prin cererea înregistrată la data de 21.10.2016 pe rolul Judecătoriei Târgovişte sub nr.9342/315/2016, reclamantul Alexandru Constantin Stelian, domiciliat în Târgovişte, Calea Domneasc[redacted]3 jud. Dâmboviţa, cu CNP[redacted], în contradictoriu cu pârâtul Catană Gheorghe Călin, cu domiciliul în Târgovişte, str.Nicolae Iorga, nr.2, [redacted], apt.1, jud.D-ţa, a solicitat instanţei obligarea pârâtului la plata sumei de 75.000,00 lei cu titlul de despăgubiri pentru daune morale, pentru prejudiciul nepatrimonial cauzat, realizat prin postarea de articole care aduc atingere onoarei şi reputaţiei subsemnatului;obligarea pârâtului la publicarea hotărârii de condamnare, pe cheltuiala acestuia, în două ziare de circulaţie , unul local şi unul naţional;obligarea pârâtului la ştergerea tuturor postărilor care fac referire la numele reclamantului sau al soţiei sale ,cu precădere la postările menţionate prin prezenta acţiune, din profilul său personal facebook; obligarea pârâtului la încetarea postării pe profilul personal facebook de articole denigratoare care aduc atingere onoarei şi reputaţiei reclamantului; obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul demers litigios.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că atitudinea pârâtului de denigrare a sa prezintă un caracter continuu, motiv pentru care, pentru o mai bună înţelegere a situaţiei de fapt generatoare de prejudiciu, voi prezenta acţiunile acestuia în mod defalcat, raportat la cinci momente principale:

Primul se referă la data de 23 martie 2015, cînd pe pagina de Facebook a numitei M. P a fost postat un articol denigrator la adresa reclamantului, având unicul scop de a aduce atingere onoarei şi bunei reputaţii de care se bucură în societate, prin distribuirea în spaţiul public a unor informaţii nereale şi cu un vădit caracter defăimător la adresa vieţii personale şi profesionale.

La aceiaşi dată, pârâtul Catană Gheorghe Călin a distribuit pe pagina personală de Facebook articolul postat de numita M P., însuşindu-şi întreg conţinutul acestuia şi urmărind producerea aceloraşi efecte defăimătoare la adresa subsemnatului. (Anexa nr. I - captura foto articol şi profil)

Caracterul defăimător al menţiunilor cuprinse în articolul distribuit de pârât reiese, sub un prim aspect, din încercarea de a induce publicului ideea vădit nefondată şi nedovedită în vreun fel potrivit căreia reclamantul ar fi exercitat acte specifice infracţiunii de trafic de influenţă, derivate din calitatea sa de director al Cancelariei Prefectului Judeţului Dâmboviţa, în scopul obţinerii unei anumite soluţii la plângeri penale formulate împotriva sa şi a soţiei sale, fiind reprodus comentariu pîrîtului „.../Pentru a contura profilul numiţilor Constantin Alexandru şi Daniela Alexandru, fac cunoscut că împotriva acestora au fost formulate două plângeri penale, fiind acuzaţi de infracţiunea de înşelăciune, acuzaţii respinse de cei doi, care au pretins că autorii plângerilor vor afla de la procuror şi judecători de ce plângerile penale nu vor avea succes, că nu au nici cea mai mică emoţie cu privire la ce vor stabili organele judiciare faţă de ei, dând de înţeles că au aceste informaţii chiar de la persoane din sistemul judiciar...Nu e prima oară când Constantin Alexandru îşi etalează direct sau voalat relaţiile şi influenţa ce o poate avea prin funcţia sa de actual director al cancelariei prefectului...(...) "

Mai mult, spune reclamantul, tot prin articolul distribuit în data de 23 martie 2015, pârâtul a răspândit în mediul public o informaţie nereală (...„De asemenea, publicul trebuie să ştie că Alexandru Constantin si Alexandru Daniela deţin ilegal actele si ştampila Asociaţiei şi la fel de ilegal îşi arogă expres calitatea de reprezentanţi ai Asociaţiei, angajând fără temei Asociaţia în raporturile cu terţii....) "

Învederează instanţei că, în legătură cu acuzaţiile de deţinere ilegală a actelor şi ştampilei Asociaţiei de Dezvoltare Comunitare „Vlad Ţepeş" Târgovişte, precum şi în legătură cu celelalte acuzaţii proliferate public în raport de această asociaţie, pârâtul a formulat, în data de 27 martie 2015, o cerere de emitere a unei ordonanţe preşedinţiale ce a format obiectul dosarului nr. 2511/315/2015, soluţionat în primă instanţă de Judecătoria Târgovişte în sensul respingerii cererii ca neîntemeiate. Hotărârea pronunţată în fond a rămas definitivă la data de 30.06.2015, când Tribunalul Dâmboviţa a respins apelul formulat ca nefondat (Anexa nr.2), pentru ca, ulterior, la data de 9.04.2015, acelaşi pîrît să formuleze o cerere având ca obiect "anulare act", prin care a solicitat instanţei să ia act de faptul că Alexandru Constantin şi Alexandru Daniela nu sunt reprezentanţii legali ai asociaţiei . Prin Sentinţa civilă nr. 3305/06.10.2015, în cadrul dosarului nr. 2908/315/2015, Judecătoria Târgovişte a respins cererea introdusă ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală activă, iar în data de 25.02.2016 soluţia instanţei de fond a rămas definitivă prin respingerea apelului declarat. (Anexa nr.3).

La data de 3 martie 2016, pârâtul postează un comentariu la un articol de presă publicat de un portal online de ştiri local - Partener Tv (www.tvpaitener.ro), de pe pagina proprie de Facebook, în legătură cu activitatea primarului în funcţie al Municipiului Târgovişte. în relatarea articolului preluat şi de televiziunea naţională ProTv, este descrisă vizita şi felicitarea văduvei unui veteran de război, în vârstă de 102 ani cu ocazia zilei de 1 Martie de către primarul Stan Cristian, comentariu în care afirmă că "şi nepotul venerabilei doamne, dl.Constantin Alexandru, fost director al cancelariei prefectului, trage ţepe de zeci de mii de curo, cu girul justiţiei dâmboviţene".

Spune reclmanatul că pârâtul nu a furnizat vreo proba în susţinerea celor afirmate în spaţiul public, astfel încît comentariul postat, fiind lipsit de orice temei, avea drept unic scop denigrarea reclamantului prin crearea unei imagini publice proaste, în măsură de a-l supune oprobiului public pentru pretinsa săvârşire a unor fapte reprobabile.

O altă împrejurare este cea petrecută la 16 martie 2016, cînd pîrîtul a postat pe pagina proprie de Facebook un nou text denigrator la adresa reclamantului. (Anexa nr.5), prin care încerca, din nou,să inducă ideea enunţată deja anterior în spaţiul public potrivit căreia reclamantul s-ar face vinovat de exercitarea de acte de influenţă asupra unor magistraţi sau asupra organelor de urmărire penală, fapt nereal şi neprobat în vreun fel de pârât.

Şi în data de 23 iunie 2016, spune reclamantul, pârâtul, în realizarea aceleiaşi rezoluţii de denigrare şi de prejudiciere a imaginii reclamantului, a publicat pe pagina sa de Facebook un nou articol defăimător (Anexa nr. 6), în cuprinsul căruia expunea opiniei publice o serie de întâmplări personale, îmbrăcate sub forma unei conspiraţii a poliţiştilor, magistraţilor şi judecătorilor împotriva sa, făcînd trimitere la protecţia de care se bucură reclamantul din partea instituţiilor statului.

Mai mult, ca element de "noutate", apreciază reclamantul, pârâtul afirmă mincinos faptul că protecţia de care pretinde că se bucură reclamantul se datorează unor procedee de interceptare a şedinţelor partidelor politice ("... Procurori,poliţişti, politicieni, judecători ... fac scut în jurul lui Perche - n.n. porecla subsemnatului - Deh... cine pune microfoane la Casa Sindicatelor la şedinţele partidelor_), afirmaţie pe care o apreciază ca fiind de domeniul absurdului din cel puţin două motive: în primul rând partidele politice nu îşi desfăşoară şedinţele de partid în cadrul Casei de Cultură a Sindicatelor. Acestea desfăşoară cel mult diferite întâlniri publice cu membrii de partid în regim de închiriere a sălii de spectacol şi, în al doilea rând, reclamantul, în calitatea sa de funcţionar public, nu este membru al niciunui partid politic, astfel că nu poate participa la nicio şedinţă desfăşurată de acestea la Casa de Cultură a Sindicatelor.

O altă întimplare, din şirul celor deja expuse, a avut loc la data de 0l iulie 2016, cînd pârâtul postează un nou articol (Anexa nr. 7) pe pagina proprie de Facebook, în care reiterează ideea pretinsei influenţe pe care reclamantul ar fi exercitat-o asupra organelor abilitate ale statului, arătînd că „Chiar nu-mi vine să cred. Oare să se termine influenta lui Perche? " dar şi că " Cât despre influenţă, cineva de sus din CJD (n.n. CJD - Consiliul Judeţean Dâmbovifa) l-a rugat pe avocatul lui să rezolve problema "

Reclamantul motivează admisibilitatea şi temeinicia prezentei cereri, invocînd o cauză recentă aflată pe rolul Curţii de Apel Târgu Mureş , în care s-a stabilit că "reţeaua de socializare Facebook nu poate echivala, sub aspectul controlului mesajelor difuzate, cu o căsuţă poştală electronică. Profitul său personal pe Facebook, chiar dacă este accesibil doar prietenilor, adică unui grup restrâns de persoane, tot public este, oricare dintre "prieteni" putând distribui informaţiile postate de titularul paginii..)" (Sentinţa nr. 2I/I7.01.2013 - Secţia a II a Civilă, de contencios administrativ şi fiscal - Anexa nr. 8)

Soluţia adoptată de Curtea de Apel Târgu Mureş a fost menţinută de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie prin Decizia nr. 4546/27.11.2014 prin care a fost respins recursul ca nefondat (Anexa nr. 9 - extras portal).

In aceste condiţii, apreciază reclamantul că, fără putinţă de tăgadă, toate textele denigratoare postate de pârât prin intermediul site-ului de socializare Facebook au fost transmise în spaţiul public, aspect ce întăreşte atât susţinerile sale privind producerea prejudiciului, cât şi cuantumul reparaţiei patrimoniale la care este îndreptăţit.

Vorbeşte reclamantul şi despre condiţiile pentru angajarea răspunderii civile, invocînd disp. art. 253 alin. (4) Cod civil, potrivit cărora "(...) persoana prejudiciata poate cere despăgubiri sau, după caz o reparaţie patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile. In aceste cazuri, dreptul la acţiune este supus prescripţiei extinctive".

Astfel, în ceea ce priveşte existenţa prejudiciului, solicită ca instanţă să aibă în vedere faptul că reclamantul a exercitat funcţia de director al Cancelariei Prefectului - Judeţului Dâmboviţa, iar în prezent exercită funcţia de consilier superior în cadrul acestei instituţii, la Biroul de Fond Funciar şi Relaţii Publice.

In aceste condiţii, apreciază că, prin postările publice ale pârâtului, i-a fost adusă o gravă atingere onoarei, imaginii şi bunei reputaţii profesionale, mai ales în condiţiile în care, în exercitarea atribuţiilor de director al cancelariei, a derulat activităţi comune cu reprezentanţii diverselor instituţii ce au atribuţii în domeniul asigurării ordinii şi liniştii publice, dar şi la vegherea şi respectarea legii.

Or, pîrîtul acuzându-l public de săvârşirea unor fapte de natură penală, fară să existe vreun act emis de o autoritate competentă care să consfiinţească acest aspect, putînd în acest fel duce la pierderea încrederii în instituţiile statului român, apreciază că au fost deteriorate în mod grav relaţiile de încredere reciproce existente cu reprezentanţii instituţiilor cu care a intrat în contact în exerciţiul funcţiei publice.

Astfel, apreciază că prejudiciul creat este cert şi se raportează la distrugerea reputaţiei, la atingerea adusă onoarei, demnităţii şi imaginii, ceea ce conduce la diminuarea încrederii în persoana reclamantului, atât din partea persoanelor angajate în cadrul Instituţiei Prefectului, cât şi a celorlalte persoane cu care a intrat în contact în desfăşurarea activităţii realizate, faţă de prieteni sau cunoştinţe.

Prejudiciul de imagine, credibilitate şi reputaţie a afectat în mod direct şi statutul său profesional de angajatt al Instituţiei Prefectului - judeţul Dâmboviţa, deoarece, în calitatea sa de director al cancelariei prefectului, în conformitate cu atribuţiile din fişa postului, legii 340/2004 şi raportului de activitate al acestui departament, a coordonat direct şi organizat cu succes, la nivel judeţean, toate manifestările naţionale publice în mandatele ultimilor 4 prefecţi în funcţie, sărbătorirea Unirii . Principatelor Române din 24 ianuarie, a Zilei Independenţei, a Victoriei şi a Europei din 9 mai, Ziua Eroilor, Ziua Drapelului Naţional sau a Imnului Naţional, Ziua Naţională a României din 1 decembrie,Comemorarea eroilor martiri căzuţi în revoluţia din decembrie 1989, Ziua Jandarmeriei Române din 3 aprilie,Ziua Pompierilor-13 septembrie 2014, Ziua Armatei Române din 25 octombrie, etc.

Aceste denigrări şi defăimări i-au fost aduse la cunoştinţă în mod repetat de colegi din cadrul instituţiei unde lucrez, de la alte instituţii, de conducători ai unor instituţii deconcentrate, cadre didactice, primari, cunoştinţe comune, foşti colegi din cadrul Colegiului Naţional Ienăchiţă Văcărescu, sau din cadrul Baroului de Avocaţi Dâmboviţa, unde a activat până în anul 2012, prieteni sau simple cunoştinţe, marea majoritate a acestora făcând parte şi din cercul propriu de prieteni din profilul personal sau al soţiei sale.

Spune reclamantul că a avut de suportat de foarte multe ori comentarii negative aferente postărilor efectuate. Aceste denigrări au avut un caracter continuat şi au fost realizate cu acelaşi scop.

Mai apreciază reclamantul că, asocierea actelor de influenţare a unor magistraţi sau a organelor de cercetare penală cu o persoană cu funcţia de director de cancelarie a prefectului, reprezentant direct al guvernului în teritoriu, persoană care contribuie inclusiv, conform defăimărilor atribuite, şi la imixtiuni în cadrul desfăşurării activităţilor unor formaţiuni politice, prin înregistrarea şedinţelor acestora, persoană care cu "girul justiţiei dâmboviţene trage ţepe de zeci de mii de euro", au constituit şi constituie o acuzaţie deosebit de gravă la adresa sa.

Mai mult, spune reclamantul, şi în condiţiile în care împotriva sa ar fi demarată o anchetă penală cu privire la oricare din faptele pretins a fi fost săvârşite şi care au fost aduse în atenţia publicului de către pârât, în virtutea principiului nevinovăţiei, până la pronunţarea unei hotărâri definitive de condamnare, numitul Catană Gheorghe Călin nu era şi nu este îndreptăţit în nici un mod să publice textele arătate anterior.

Invocînd dispoziţiile art.72 din Codul civil, potrivit cărora "(1) Orice persoană are dreptul la respectarea demnităţii sale. Este interzisă orice atingere adusă onoarei şi reputaţiei unei persoane fară consimţământul acesteia ori fară respectarea limitelor prevăzute de art. 75", reclamantul apreciază că, faţă de cele arătate în cerere mai sus, pârâtul a încălcat în mod evident dispoziţia legală pre-citată, aducând atingeri grave onoarei şi reputaţiei sale , aspect ce dă naştere dreptului său la despăgubiri.

Articolele postate continuu la adresa sa depăşesc limita unui discurs decent şi moral, sunt realizate tocmai pentru a provoca un disconfort emoţional repetat, faptele defăimătoare nu se restrâng la un singur act material, a unei singure postări în spaţiul public, fiind vorba de o susţinută şi premeditată campanie de denigrare a sa, informaţiile sunt vizualizate şi distribuite pentru a căpăta notorietate, nasc comentarii şi polemici chiar şi la distanţă în timp faţă de data postării iniţiale

(Anexa nr. 6 "Comentarii postare 23 iunie" -comentariu din 9 septembrie 2016, ora 18.44), pârâtul solicitînd chiar şi răspunsuri de la interlocutorii săi (cunoştinţe comune) - Anexa nr.7, "Comentarii postare 1 iulie - (...) Ceva răspunsuri? Pentru public.... ", ora 00.01). Articolele postate sunt active şi la acest moment, nefiind şterse.

Apreciază că aceste denigrări sunt făcute de pârât cu rea credinţă, ca rezultat nescuzabil al unei răzbunări în spaţiul public pentru soluţiile nefavorabile pe care acesta le-a primit, cronologic, din partea instanţelor de judecată. Afirmaţia legată de demisia „fetei de la pagina 5", cu referire directă la soţia sa, Alexandru Daniela, este făcută în aceiaşi notă de denigrare, de asociere cu imaginile persoanelor de sex feminin din ziarul "Libertatea" de la pagina 5, conotaţii ale intenţiei directe de a defăima cu rea credinţă pe oricine, cu orice preţ, pentru satisfacţia proprie, în public (Anexa nr. 6 - pagina 2: l'(...)Se strică căruţa şi işi dă demisia cu "fata de la pagina 5" cu tot. Doi judecători simpatici zic că nu am avut calitate procesuala să îi dau in judecată să le cer documentele asociaţiei.").

Se invocă şi jurisprudenţa naţională şi practica CEDO, care au făcut o serie de aprecieri în ceea ce priveşte proba prejudiciului moral, în sensul că proba faptei ilicite este suficientă, urmînd ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie prezumate, producerea prejudiciului moral şi a celui de imagine rezultînd din simpla existenţă a faptei sau faptelor ilicite, de natură să producă un asemenea prejudiciu şi a împrejurărilor în care au fost săvîrşite, soluţia fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind, practic, imposibilă.

In aceste împrejurări, consideră că drepturile personale nepatrimoniale privind dreptul la imagine, onoare şi reputaţie profesională au fost încălcate cu consecinţa producerii unui prejudiciu moral, acesta atrăgând răspunderea civilă delictuală în conformitate cu dispoziţiile ari. 1349, art. 1357 şi art. 1381 - 1386 Cod civil. Prejudiciul suferit este consecinţa săvârşirii cu vinovăţie a unei fapte ilicite de către persoana responsabilă.

Mai arată că, acordarea unei sume modice cu titlu de despăgubiri pentru daune morale, pentru prejudiciul moral şi prejudiciul de imagine realizat prin postarea articolelor menţionate, nu va descuraja pârâtul în a se abţine pe viitor de la a săvârşi fapte similare, în timp ce prin stabilirea unor despăgubiri morale pentru acoperirea acestui prejudiciu trebuie să se urmărească, în primul rând, transmiterea în mintea celui ce a încălcat aceste valori supreme că asemenea fapte ilicite sunt de o gravitate semnificativă şi să asigure împiedicarea pe viitor a acestor acţiuni culpabile.

Pentru toate aceste considerente, solicităm instanţei admiterea prezentei acţiuni şi obligarea pârâtului la plata sumei de 75.000,00 lei cu titlu de despăgubiri pentru daune morale, pentru prejudiciul moral şi prejudiciul de imagine realizat prin postarea de articole care aduc atingere onoarei şi reputaţiei, obligarea acestuia să publice, pe cheltuiala sa, hotărârea dc condamnare în două ziare de circulaţie, unul local şi unul naţional, obligarea pârâtului la ştergerea tuturor postărilor care fac referire la numele subsemnatului sau al soţiei mele, cu precădere la postările menţionate prin prezenta acţiune din profilul său personal Facebook, obligarea pârâtului la încetarea postării pe profilul personal Facebook de articole denigratoare care aduc atingere onoarei şi reputaţiei subsemnatului şi achitarea cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul demers litigios.

În drept,întemeiază cererea pe dispoziţiile art. 72, art. 253 alin 4, art. 1349, art. 1357 şi art. 1381-1386 Cod civil.

În dovedirea acţiunii solicită proba cu înscrisurile menţionate în textul cererii, în copii certificate pentru conformitate cu originalul, în două exemplare; oricare alte probe considerate a fi utile.

Pe lângă anexele menţionate în cuprinsul cererii, depune taxă judiciară de timbru în cuantum de 100,00 lei, în conformitate cu dispoziţiile art.7 din O.U.G. nr.80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

La data de 20.12.2016, pîrîtul Catană Călin formulează întâmpinare prin care solicită respingerea ca nefondată a acţiunii formulate şi obligarea acestuia la cheltuieli de judecată.

Arată că dreptul la liberă exprimare este ocrotit de Constituţia României prin art. 30 şi garantat şi de Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Apreciază că în contextul amintit, afirmaţiile sale pot fi considerate, cel mult, insinuante.

Insinuarea este o forma de sugestie, subtextuală, subînţeleasă, care nu poate fi condamnată, iar în postările sale a sugerat, public, o anume situaţie de fapt, analizată în contextul existenţei unei legături directe între funcţia d-lui Alexandru şi mediul public (politic/juridic) dâmboviţean şi faptul că acesta l-a înşelat cu 10.000 curo şi că principalele dovezi nu au fost luate în considerare de către judecători. Sugestia nu are un suport material.

Prin ea se speculează diferitele accepţiuni ale cuvintelor şi, mai ales, modul în care publicul le percepe, modalitatea direct influenţată de gradul de educaţie al acestuia.

Spune că afirmaţiile sale, deşi sugestive, nu sunt totuşi vehemente, atât timp cât nici unul dintre cei menţionaţi (judecători, procurori, poliţişti) nu s-au simţit lezaţi de postările lui.

Ironia exprimării şi mai ales sugerarea unei anumite situaţii, sunt modalităţi de exprimare a opiniilor. Unul care nu jigneşte, dar sugerează, nu acuză, dar nu disculpă.

Mai apreciază pîrîtul că sensibilitatea reclamantului a fost, fără îndoială, afectată de folosirea numelui său într-un context de anatemizare a funcţionarilor publici care îşi folosesc funcţia pentru a obţine diverse beneficii. In acest context solicită instanţei să nu condamne atitudinea pârâtului, care s-a situat în limita unei prudenţe sugestive, aspect care de altfel a fost reţinut şi de către C.E.D.O. care, în repetate rânduri, a arătat că, în cazul în care critica vizează o persoană publică, standardul stabilit de Curte este extrem de favorabil criticilor. Atât doctrina cât şi jurisprudenţa C.E.D.O., în analiza libertăţii de exprimare şi a limitelor acesteia, a apreciat, în mod constant, că adevărul obiectiv al afirmaţiilor nu trebuie să fie singurul criteriu luat în considerare de instanţe în situaţia în care se analizează o acuzaţie de calomnie, principalele elemente care trebuie avute în vedere sunt buna credinţă a autorului afirmaţiilor şi scopul acestora, criteriile generale în funcţie de care se apreciază prejudiciul moral ce constă în atingerea adusă onoarei. demnităţii ori reputaţie fiind poziţia socială a reclamantului, calitatea pârâtului, gravitatea afirmaţiilor, gradul de lezare al valorilor sociale ocrotite.

Punctează pîrîtul în întîmpinarea sa că problema faptelor de corupţie prezintă interes major pentru societatea română, astfel încît el nu a făcut decît să atragă atenţia asupra unui funcţionar corupt care, folosindu-se de funcţia sa, i-a creat un prejudiciu patrimonial şi nu unul nepatrimonial, aşa cum pretinde reclamantul că i-a fost creat lui.

Se mai arată că reclamantul consideră că, prin postările publice ale pîrîtului, i-a fost adusă o gravă atingere onoarei. imaginii şi bunei reputaţii profesionale şi că i-au fost deteriorate în mod grav relaţiile de încredere reciproce existente cu reprezentanţii instituţiilor cu care a intrat in contact în exerciţiul funcţiei publice, fără a face şi dovada în ce sens au fost deteriorate aceste relaţii cu reprezentanţii instituţiei publice.

Pîrîtul spune că reclamantul omite să menţioneze că în perioada în care era Director al Cancelariei Prefectului - Judeţului Dâmboviţa, după decesul fostului prefect, a hotărât, din proprie iniţiativă, să îşi schimbe locul de muncă cu unul mai puţin plătit şi prin natura căruia „dispărea" din viaţa publică, întrucât schimbările politice de la acea vreme, nu îi mai garantau funcţia, conform spuselor acestuia. Probabil din acest motiv, odată cu pierderea atribuţiilor de Director al Cancelariei Prefectului - Judeţului Dâmboviţa, reprezentanţii instituţiilor nu i-au mai arătat importanţa cuvenită fostei funcţii deţinute de către acesta.

Cu privire la suma pretinsă, arată că prejudiciile nepatrimoniale sau daunele morale sunt consecinţele dăunătoare suferite de către o persoană, consecinţe care nu au valoare economică şi, prin urmare, nu pot fi evaluate pecuniar. Reclamantul, în aprecierea pîrîtului, nu consideră că i-a fost cauzat un prejudiciu patrimonial, care poate fi evaluat pecuniar, şi care ar fi putut rezulta şi din

încălcarea unui drept personal nepatrimonial, cum ar fi fost pierderea câştigului din muncă, urmare a concedierii unei persoane care este victima unei calomnii grave sau a unei campanii de presă injustă ele. Singurul prejudiciu suferit de reclamant este diminuarea semnificativă a salariului, care nu se datorează pârâtului, ci faptului că reclamantul ar fi apreciat că noul Prefect al judeţului Dâmboviţa, Ioan Marinescu, nu îl va mai putea menţine în funcţia de Director al Cancelariei Prefectului , judeţului Dâmboviţa.

Invocă pîrîtul practica Curţii de Apel Ploieşti, care a reţinut că, pentru acordarea daunelor morale, este nevoie de existenţa unor elemente probatorii adecvate, de natură să permită instanţei găsirea unor criterii de evaluare a întinderii acestora, nefiind suficientă libera exprimare a instanţei, bazată pe gradul de percepere de către aceasta a universului psihic al fiecărei persoane.

Pentru a putea fi supus reparării, spune pîrîtul, prejudiciul despre care vorbeşte dl. Alexandru că i-a fost adus, trebuie sa fie cert, adică să existe, dar şi să se poată stabili întinderea lui, în timp ce reclamantul nu vorbeşte decât despre ceea ce a făcut din funcţia de Director al Cancelariei Prefectului şi, apreciază pîrîtul, se vede clar că a fost într-o funcţie care îl ..făcea vizibil, în timp ce atribuţiile funcţiei actuale, stabilite prin uşa postului, nu îi mai permit aceeaşi vizibilitate publică.

Invocă practica Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, potrivit căreia (Deciziei nr. 2356 din 20 aprilie 2011 pronunţată în recurs de Secţia de contencios administrativ şi fiscal a înaltei Curţi şi Casaţie si Justiţie având ca obiect obligarea unei autorităţi publice la plata de daune morale) „daunele morale sunt apreciate ca reprezentând atingerea adusă existenţei fizice a persoanei, integrităţii corporale şi sănătăţii, cinstei, demnităţii şi onoarei prestigiului profesional, iar pentru acordarea de despăgubiri nu este suficientă stabilirea culpei autorităţii, ci trebuie dovedite daunele morale suferite. Sub acest aspect, partea care solicită acordarea daunelor morale este obligată să dovedească producerea prejudiciului si legătura de cauzalitate dintre prejudiciu şi fapta autorităţii."

Daunele morale se stabilesc în raport cu consecinţele negative suferite de reclamant, importanţa valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecinţele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situaţia familială, profesională şi socială, în cuantificarea prejudiciului moral, aceste condiţii sunt subordonate condiţiei aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real şi efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la 0 îmbogăţire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

Menţionează pîrîtul că familia Alexandru a solicitat dauna morale în sumă de 1.000.000 euro de la dr. Gheorghe Peltecu, pentru o operaţie efectuată în mod greşit asupra soţiei sale în anul 2009 şii apreciază că „d-l Alexandru doreşte să trăiască exclusiv din cheltuieli de judecată, daune morale şi sume obţinute de la naivii pe care îi momeşte cu afacerile sale."

De asemenea, în cuprinsul întîmpinării, pîrîtul redă o serie de discuţii ce au avut loc pe facebook între reclamant şi soţia acestuia, Alexandru Daniela, arătînd că reclamantul „a transmis parola de acces la contul de facebook de unde au fost descărcate discuţiile dintre el şi soţia sa, referitor la subsemnatul (n.n. pîrît) şi la alte persoane aflate la conducerea instituţiilor publice din judeţul Dâmboviţa", invocînd prezumţia de consimţământ reglementată de art. 76 cod civil.

În dovedirea poziţiei sale procesuale înţelege să se folosească de înscrisuri, fotografii, interogatoriu şi martori pe care îi va prezenta personal.

S-au depus, alăturat întîmpinării, înscrisuri privind Asociaţia de Dezvoltare Comunitară „Vlad Ţepeş" Târgovişte (Statut, hotărîri, cereri de adeziune, etc).

Reclamantul formulează răspuns la întîmpinare.

Prin încheierea de şedinţă din data de 20.02.2017, instanţa încuviinţează ambelor părţi proba cu înscrisuri şi interogatorii, proba interogatoriului fiind administrată în şedinţa publică din data de 03.04.2017, termen la care instanţa pune în discuţie necesitatea completării probei cu înscrisuri în dovedirea prejudiciului de către reclamant.

La data de 11.05.2017, reclamantul depune la dosar precizări şi înscrisuri, în legătură cu prejudiciul cauzat.

Prin serviciul registratură, părţile, prin apărători depun concluzii scrise la dosar.

Analizând actele şi lucrările dosarului, instanţa reţine următoarele:

Prin cererea formulată, reclamantul l-a chemat în judecată pe pîrît pentru a fi obligat la plata sumei de 75.000 lei cu titlu de daune morale pentru prejudiciul nepatrimonial cauzat, realizat prin postarea de articole care aduc atingere onoarei şi reputaţiei subsemnatului;obligarea pârâtului la publicarea hotărârii de condamnare, pe cheltuiala acestuia, în două ziare de circulaţie , unul local şi unul naţional;obligarea pârâtului la ştergerea tuturor postărilor care fac referire la numele reclamantului sau al soţiei sale ,cu precădere la postările menţionate prin prezenta acţiune, din profilul său personal facebook; obligarea pârâtului la încetarea postării pe profilul personal facebook de articole denigratoare care aduc atingere onoarei şi reputaţiei reclamantului; obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul demers litigios.

Potrivit disp. art. 252 cod civil „Ocrotirea personalităţii umane: Orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci fiinţei umane, cum sunt viaţa, sănătatea, integritatea fizică şi psihică, demnitatea, intimitatea vieţii private, libertatea de conştiinţă, creaţia ştiinţifică, artistică, literară sau tehnică."

În speţă, reclamantul a invocat prejudiciul cauzat de pîrît prin postarea de articole pe pagina personală de facebook şi care aduc atingere onoarei şi reputaţiei sale, fiind redate aceste articole în conţinutul cererii, în extrasele de pe pagina de facebook a pîrîtului, pîrîtul recunoscînd prin întîmpinarea depusă că a postat aceste „opinii", dar afirmînd că această faptă se înscrie în exercitarea dreptului la liberă exprimare, aşa cum est ocrotit de art. 30 din Constituţia României şi garantat de CEDO.

Potrivit art. 30(1) din Constituţia României „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credinţelor şi libertatea creaţiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile" însă potrivit alineatului 6 al aceluiaşi articol „libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viaţa particulară a persoanei şi nici dreptul la propria imagine.", care la rîndul lui, este garantat de art. 8 alin 1 din CEDO 1" Orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului şi a corespondenţei sale."

Rezultă astfel că, orice afirmaţie făcută în legătură cu onoarea, demnitatea şi reputaţia unei alte persoane, în condiţiile în care ar încălca aceste drepturi, trebuie să se bazeze pe probe şi argumente solide, aşa cum a stabilit Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Lingens, cînd a afirmat că „aprecierile personale ale indivizilor sunt protejate de art 10 CEDO ,cu condiţia ca ele să se bazeze pe nişte fapte adevărate sau să fie susţinute de o argumentare logică a autorului lor."

În cauza de faţă, pârâtul nu a depus la dosar nici o documentaţie din care să rezulte veridicitatea faptelor ori vreo argumentaţie în baza cărora şi-a format respectiva opinie în ceea ce îl priveşte pe reclamant.

S-a mai reţinut de CEDO că „deşi art. 8 are ca obiect esenţial protejarea individului împotriva imixtiunilor arbitrare ale autorităţilor publice, acesta nu se limitează doar la a obliga statul să se abţină de la asemenea imixtiuni: la acest angajament negativ se pot adăuga obligaţii pozitive, inerente respectării efective a vieţii private sau de familie. Acestea pot necesita adoptarea măsurilor pentru respectarea vieţii private până la raporturile dintre indivizi. Limita dintre obligaţiile pozitive şi negative ale statului în raport cu art. 8 nu se pretează unei definiţii precise, dar principiile aplicabile sunt comparabile. În special, în cele două cazuri, trebuie luat în considerare justul echilibru de menţinut între interesul general şi interesele individuale, statul beneficiind în orice situaţie de o marjă de apreciere (Pfeifer împotriva Austriei, nr. 12556/03, pct. 37, CEDO 2007-XII).

În prezenta cauză, instanţei îi revine sarcina de a stabili , în contextul obligaţiilor pozitive care decurg din art. 8 din Convenţie, dacă articolele în discuţie au păstrat un just echilibru între protecţia dreptului reclamantei la reputaţia sa, element constituent al dreptului la protecţia vieţii private, şi libertatea de exprimare protejată la art. 10 .

Astfel, CEDO a considerat că obligaţia pozitivă care decurge din art. 8 din Convenţie trebuie să se aplice în cazul în care afirmaţiile susceptibile să afecteze reputaţia unei persoane depăşesc limitele criticilor acceptabile din perspectiva art. 10 din Convenţie (cauza Petrina).

Instanţa consideră că afirmaţiile imputate reclamantului pot fi considerate ca intrând de asemenea sub incidenţa protecţiei de la art. 10 din Convenţie şi că în consecinţă trebuie introduse în această calitate în balanţa intereselor aflate în joc.

Astfel, pîrîtul a afirmat în comentariile de pe pagina sa personală de facebook din data de 23.03.2015, făcute ca urmare a unei postări făcută de o terţă persoană faptul că reclamantul îşi etalează direct sau voalat relaţiile şi influenţa ce o poate avea prin funcţia sa de actual director al Cancelariei Prefectului", precum şi afirmaţia potrivit căreia „ Alexandru Constantin şi Alexandru Daniela deţin ilegal actele şi ştampila Asociaţiei şi la fel de ilegal îşi arogă expres calitatea de reprezentanţi ai Asociaţiei ..."

Aprecierea cu privire la caracterul legal sau ilegal al deţinerii actele şi ştampila Asociaţiei de Dezvoltare Comunitară „Vlad Ţepeş" Târgovişte depăşeşte cadrul unei simple opinii obiective, în condiţiile în care în legătură cu acest aspect numai organele abilitate ale statului se pot pronunţa.

De asemenea, avînd în vedere contextul în care au fost postate aceste opinii ale pîrîtului şi care rezultă atît din cererea de chemare în judecată, cît şi din întîmpinare, precum şi din răspunsul pîrîtului la interogatoriul luat de reclamant (fila 4 vol. 2 dosar), respectiv neînţelegerile dintre cele două părţi cu privire la calitatea de membrii cu funţii de conducere în Asociaţiei de Dezvoltare Comunitară „Vlad Ţepeş" Târgovişte, instanţa apreciază că pîrîtul a urmărit producerea rezultatului de defăimare a reclamantului, neputînd fi considerate ca o reacţie improvizată ori spontană a pîrîtului la comentariul respectiv.

Instanţa reţine că şi comentariul postat la 03.03.2016 de către pîrît se înscrie în aceiaşi notă denigratoare la adresa reclamantului căruia i se imputa faptul că „ a tras ţepe de zeci de mii de euro , cu girul justiţiei dâmboviţene", afirmîndu-se astfel că reclamantul s-ar face vinovat de săvîrşirea unor fapte penale.

În legătură cu acest comentariu, pîrîtul nu a dovedit existenţa unei cercetări penale care să se fi terminat cu condamnarea reclamantului, afirmînd în întîmpinare că „problema faptelor de corupţie reprezintă un interes major pentru societatea română, astfel încît subsemnatul nu am făcut decît să atrag atenţia asupra unui funcţionar corupt care, folosindu-se de funcţia sa a creat un prejudiciu patrimonial subsemnatului", ceea ce întăreşte intenţia denigratoare a pîrîtului la adresa reclamantului.

De asemenea, nici în legătură cu această afirmaţie pîrîtul nu a depus vreo dovadă, respectiv că o instanţa a reţinut că reclamantul, în exercitarea funcţiei sale sau chiar în relaţiile private, s-ar fi făcut vinovat de producerea vreunui prejudiciu material în dauna pîrîtului.

Tot fără suport probator, se reţine de instanţă, pîrîtul a afirmat şi că reclamantul , folosindu-se de funcţia sa de director al Cancelariei Prefectului, ar fi influenţat organele de cercetare penală, aşa cum ar fi făcut în civil, „fiind de notorietate relaţiile domniei sale cu anumiţi judecători".

În legătură cu postarea discuţiei private a reclamantului cu soţia sa de către pîrît, s-a invocat prezumţia de consimţământ reglementată de art. 76 cod civil, afirmîndu-se că reclamantul a dat parola de accesare a paginii sale de facebook unei alte persoane , respectiv doamnei Magda Paşc, aşa cum rezultă din răspunsul la interogatoriul luat de reclamant pîrîtului, întrebarea nr. 10.

Plecînd însă de la conţinutul textului de lege invocat, instanţa reţine că se referă la punerea unor informaţii sau unui material la dispoziţia unei persoane fizice sau juridice despre care se ştie că desfăşoară activitate în domeniul informării publicului chiar de cel la care se referă informaţia, ori în

speță, nu este vorba de informații, iar pîrîtul nu este o persoană care „desfășoară activitate în domeniul informării publicului", iar parola nu i-a fost comunicată lui personal.

De asemenea, se mai reține ca fiind tot defăimătoare și afirmația potrivit căreia reclamantul „instala" microfoane în sălile în care se desfășurau ședințele partidelor politice, prin întîmpinare pîrîtul confirmînd că a făcut această afirmație, arătînd că „despre faptul că tatăl acestuia punea microfoane la Casa Sindicatelor am aflat de la numitul Dragoș Pașc" căruia i s-ar fi confesat reclamantul „la un șpriț" în legătură cu această întîmplare", înregistrări pe care le folosea la șantajrea unor persoane pentru a obține beneficii pentru sine, respectiv numirea reclamantului într-o funcție publică.

Din cele prezentate rezultă, fără putință de tăgadă, că reclamantul a dovedit existența faptei ilice a pîrîtului de a posta acele comentarii reținute de instanța ca fiind defăimătoare, astfel încît, potrivit practicii judiciare în materie, prejudiciul și raportul de cauzalitate urmează a fi prezumate, să fie prezumate, producerea prejudiciului moral deducîndu-se din simpla existență a faptei ilicite de natură să determine un asemenea prejudiciu, și avînd în vedere caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral și, de aici, imposibilitatea fizică a dovedirii sale.

Cu privire la cuantificarea prejudiciului moral a cărui acoperire de către pîrît o solicită reclamantul, aceasta nu este supusă unor criterii legale de determinare, cuantumul daunelor morale stabilindu-se prin apreciere, ca urmare a aplicării de către instanța de judecată a criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cel în cauză, în plan fizic și psihic, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, aceste criterii fiind subordonate conotației aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs.

Curtea Europeană împărtășește criteriul conform căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, avînd în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

În speță, se reține că reclamantul, prin prisma funcției ocupată la începutul postărilor de către pîrît a comentariilor defăimătoare, se bucura de o bună reputație, fiind director al Cancelariei Prefectului, prin natura obligațiilor de serviciu intrînd în contact cu numeroase alte persoane publice ce ar fi putut accesa pagina de facebook a pîrîtului.

Caracterul continuat al postărilor, intensitatea insinuărilor denigratoare, dintre care cele mai multe referindu-se la fapte săvîrșite în exercitarea funcției de către reclamant, pîrîtul nerezumîndu-se la o singură postare, determină aprecierea gravității atingerii aduse reputației acestuia, imaginii sale publice, dar și private, cît și a familiei sale, în respectivele comentarii pîrîtul referindu-se și la soția reclamantului, mai ale cu ocazia postării discuției private dintre soți, fiecare persoană, indiferent de funcție, bucurîndu-se de o anumită reputație în mediul sociouman în care se desfășoară viața sa.

Cît privește cuantumul prejudiciului, față de criteriile mai sus arătate, instanța apreciază că acesta nu poate fi cel solicitat de reclamant, apreciindu-se că obligarea pîrîtului la plata sumei de 20000 lei este de natură să ducă la atenuarea suferințelor morale cauzate și implicațiile în circuitul vieții publice și particulare a pîrîtului.

Potrivit disp. art. 253 alin 3 cod civil, cel care a suferit o încălcare a unor drepturi poate cere instanței să îl oblige pe autorul faptei să îndeplinească măsuri socotite necesare de instanță spre a ajunge la restabilirea dreptului pretins, cum sunt: obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărîrii de condamnare sau orice alte măsuri necesare pentru încetarea faptei ilicite sau pentru repararea prejudiciului cauzat.

Reținînd rezultatul faptei pîrîtului, funcția reclamantului la momentul postărilor, instanța apreciază că se impune, în atingerea aceluiași scop la reparării integrale a prejudiciului moral suferit

de reclamant, obligarea pîrîtului să publice prezenta hotărîre a instanţei în două ziare de largă circulaţie, unul judeţean şi unul naţional.

De asemenea, reţinînd modul de săvîrşire a faptei ilicite, instanţa îl va obliga pe pîrît şi la ştergerea de pe pagina personală de facebook a tuturor postărilor ce l-au vizat pe reclamant, dar şi să înceteze postarea pe pagina sa personală de facebook a aprecierilor denigratoare la adresa reclamantului.

Faţă de toate aceste considerente, instanţa apreciază că în cauză s-a făcut dovada existenţei cumulative a condiţiilor angajării răspunderii civile delictuale a pîrîtului, aşa cum acestea rezultă din disp. art. 131349 şi 1357 cod civil şi urmează să admită, în parte, cererea.

Potrivit disp. art. 453 alin 2 cod procedură civilă, instanţa il va obliga pe pîrît la cheltuieli de judecată către reclamant constînd în taxa judiciară de timbru de 100 lei şi parţial onorariu avocat, în limita pretenţiilor admise, respectiv 50 lei.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite, în parte, cererea formulată de către reclamantul Alexandru Constantin Stelian, domiciliat în Târgovişte, Calea judeţul Dâmboviţa, în contradictoriu cu pârâtul Catană Gheorghe Călin, domiciliat în Târgovişte, strada N , judeţul Dâmboviţa,

Obligă pe pîrît la plata sumei 20.000 lei către reclamant, reprezentînd daune morale pentru atingerea adusă onoarei şi reputaţiei sale.

Obligă pîrîtul reclamant să şteargă de pe pagina personală de facebook toate postările ce l-au vizat pe reclamant.

Obligă pîrîtul să publice prezenta hotărîre a instanţei în două ziare de largă circulaţie, unul judeţean şi unul naţional.

Obligă pîrîtul să înceteze postarea pe pagina sa personală de facebook aprecieri denigratoare la adresa reclamantului.

Obligă pîrîtul la 150 lei cheltuieli de judecată către reclamant, din care 100 lei taxă judiciară de timbru şi 50 lei onorariu apărător.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare.

Pronunţată în şedinţă publică din 03.07.2017.

PREŞEDINTE,

GREFIER,

ROMÂNIA * JUDECĂTORIA TÂRGOVIŞTE * ARHIVĂ

Red./tehnored. A.N
Ex.4/20.09.2017

Prin respingerea apelului,
Conf. D.C. nr. 56/1.03.2023,
pron. de C. Ap. Ploieşti /